

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

Ioannes Trit. Ab. D. Iacobi Herbipolis, Qvondam Spanhemensis, suo
Henrico Cornelio Agrippæ ab Netteszheim, salutem & charitatem.

urn:nbn:de:0128-1-17336

FAMILIARES

adiuvante Polygraphia meæ operæ per-
ti constat esse dicatam. Operam dabo ut
r. Omnipotens Deus celsitudinem tuam
perpetuoque felicem, cui me humili supplic-
sexta die mensis Octobris. Anno Christiano

XI.

MASTERII S. IACOBI IN STVDI-
IACOBO TRITHEMIO FRATRI CHARIS-
SALUTEM.

minis epistolarum nostrarum Herbipolite-
rater, pro viribus nos credimus excusare. Con-
m nostrarum non omnium, sed quarundam
die qua monasterium istud intravimus anno
diem quo istam ad te perscripsimus. Accip-
rum, quibus interdum revolvendis nostri me-
nustatis literæ quas dedimus omnes, poterunt
propterea quod fraterno sunt amore factas. Fax
propterea sicubi aut verba notaveris transcri-
endas offenderis quascumque, non sinas ipsam
merit diligenter prius emendatum. Fieri etiam
in aut verbum aliquando interdum sermone
mor. Ex Herbipoli 16. die mensis octobris de

Epistolarum familiarium
Tritemii.

De occulta Philosophia, addere non
visum.

ABBATIDIVI IACOBI III.
Henricus Cornelius Agrippa
Sheim, S.D.

in cenobio tuo apud Herbipolim aliquando
ta de magicis, multa de cabalisticis, carceribus
cientiis atque artibus vna contrulsumus ma-
osa, cum olim primum sublimiter scripsimus
dicio teneret, & à priscis illis sapientibus, de
habita fuerit: deinde sanctis Patribus à prin-
per & suspecta, tandem explosa à Theologi-
m legum placitis fuerit proscripta. Eius cenobio
quod fatali quadam temporum hominum
philosophi, ac mentio nomine Magi Agrippa
m factiones, multas admodum execranda
ex orthodoxa religione scelerata sacrilegia
niciem ac Dei iniuriam congerentes, multa
mus, reprobæ lectionis libros ediderunt. Hi tra-
titulum, furto & rapina præfixerunt. Hi tra-
ecrandis nugis fidem sese conciliaturos pro-
n Magiæ nomen, hodie bonis & probis omni-
crimen habeatur, si quis doctrina operante
mens aliqua verularum habitans credi velit
it Apulcius) possit caelum deponere, terra

IOANNIS TRITHEMII.

suspēdere, fontes durare, montes diluere, manes sublimare, Deos infirmare, sydera extin-
guere, tartarum ipsum illuminare; siue, vt canit Virgilius:

*Quæ se carminibus promittat soluere mentes
Quas velit, aut aliis duras immittere curas,
Syltere aquam fluminis, & vertere sidera retro,
Nocturnosque ciet manes, mugire videbis
Sub pedibus terram, & descendere montibus ornos.*

Tum quæ referunt Lucanus de maga illa Theffala, & Homerus de Circes omnipot-
tentia, quorum plurima fateor tam fallacis opinionis, tam superstitiosæ diligentia, perni-
tiosiq; labores existunt, vt cum sub artem non nefandam cadere nequeant, tamen magia
venerabili titulo sese vestiri posse, præsumunt. Cum hæc igitur sic se haberent, mirabar ad-
modum, neq; minus etiam indignabar, neminē hæctenus extitisse, qui tam sublimem sa-
cra mq; disciplinā, ab impietatis crimine vindicasset, aut illam nobis pure sincereq; tradi-
disset. Si quidem quos ex recentioribus ego vidi Rogerium Bachonē, Robertum Anglicū
Petrum Apponū, Albertum Teutonicum, Arnoldum de Villa noua, Anselmum Parmē-
sem, Picatriem Hispanum, Cicchum Afculum Florentinum, & plerosq; alios, sed obscu-
ri nominis scriptores, cū se magiā tradere pollicentur, nō nisi aut deliramenta quædā nul-
la ratione subnixā, aut superstitiones probis omnibus indignas præstiterunt. Hinc concit-
us est in me spiritus meus, atq; propter ipsam cum admirationem tum indignationē, vo-
lui & ego philosophari, non illaudabile opus me facturū existimans, qui ab ineunte ætate
semper circa mirabiliū effectū & plenas mysteriorum operationes curiosus intrepidusq;
extitit explorator, si magia ipsam vetustā sapientumq; omnīū disciplinam ab impietatis
erroribus redemptam purgatamq; & suis rationib; adornatā restituerem, & ab iniuria calu-
mniantū vindicarem. Quod vt iam diu ipse mecū deliberaui, nunquā tamen in hanc are-
nā descendere hæctenus ausus fui. Verū post collatū inter nos Herbipoli de his reb; sermo-
nem, tua præcellens peritia & doctrina, tuaq; ardens adhortatio audaciam mihi animūq;
addidit. Itaq; electis ē Philosophorū exploratæ fidei sententiis, purgata introductione ma-
lignorum (qui simulata scientia mentientes, magorum traditiones ab ipsis tenebrarum
reprobatis libris, velut ab ipsis adeptis mirandorum operationes requirendas docebant)
discussis tenebris, tres libros de magia compendio breuitatis complexos recētibus his die-
bus composui. & *De Occulta Philosophia* minus in senso titulo inscripsi, quos nunc tuo exa-
mini, qui harum rerum plenissimam peritiam tenes, castigandos, censendos, iudicandos-
que submitto; vt si quid in illis à me scriptum sit, quod aut in naturæ cōtumeliam, aut cos-
litum offensam, religionisue iniuriam vergere queat, cōdemnes errorem: Sin autem dis-
soluta & purgata sint impietatis scandala, veritatis traditionem tueare; sicq; cum his libris
nostris, atque cum ipsa magia agere velis, ne occultetur aliquid quod prodesse queat, nec
probetur quod possit non nisi nocere, quo sic tandem libri isti tuo examine probati, digni
sint, qui aliquando felicibus auspiciis in publicum egrediantur, nec timeant iudicium sub-
ire posteritatis. Vale, & his audacibus par cito cœptis.

IOANNES TRIT. AB. D. IACOBI HERBIPOLIS, QVONDAM
Spanhemensis, suo Henrico Cornelio Agrippæ ab Nette-
heim, salutem & charitatem.

OPVS tuum, ornatissime Agrippa, *De occultiore philosophia* prænotatum, quod nobis ex-
aminandum per latorem presentium obtulisti, quāta cum voluptate susceperimus,
nec lingua mortalis vnquam potest exprime, nec scribentis calamus referare. Admira-
tione maxima ducimur super eruditione tua non vulgari, qui & iuuenis tam secreta pene-
tras, & arcana multis etiam viris doctissimis abscondita, non solum pulchre ac vere, sed etiam
proprie & ornate proferre in lucem potuisti. Vnde imprimis referemus gratias,
Tūm opus quod nemo doctissimorum etiam virorum satis laudare sufficere, proba-
mus: deinde vt studio pergas in altiora, quo cœpisti, nec sinas tam excellentes in-
genii tui vires otio tepefcere, te qua possimus instantia monemus, petimus, & ro-
gamus, quatenus & tuo te labore ad meliora semper exercites, & lumen veræ sapien-
tiæ, quo maxime & diuinitus iustras, etiam ignorantibus demonstres. Nec tere-
trahat à proposito quorumcunque consideratio nebulonum, de quibus vere dictum est:

Bos lassus fortiter figit pedem. Cum nemo, sapientum iudicio, veraciter doctus esse queat, qui in vnus duntaxat facultatis rudimenta iurauit. Te autem diuinitas ingenio donauit & amplo, & sublimi. Non ergo boues imiteris, sed volucres: nec circa particularia arbitreris tibi esse morandum, sed vniuersalibus confidenter intendito animum. Tanto enim quæque doctior esse putatur, quanto ignorat pauciora. Ingenium vero tuum ad omnia plenter aptum non paucis nec infimis, sed multis & sublimioribus est rationabiliter occupandum. Vnum hoc tamen te monemus custodire præceptum, vt vulgaria vulgaribus, altiora vero & arcana altioribus atque secretis tantum communices amicis. Da scænum boui, faccarum psyttaco tantum: intellige mentem, ne boum calcibus (vt plerisque contigit) subiiciaris. Vale felix amice; & si quid penes nos est, quod tibi conducere queat, iube, & factum sine mora intelliges: & vires vt nostra dietim sumat amicitia sæpius ad nos scribe, & tuarum aliquid lubricationum mittito, instanter oramus. Iterum vale. Ex nostro cœnobio Peapolitano, octaua die Aprilis, Anno M. D. X.

F I N I S.

INDEX

Opera
Historia